

P. 109.

Consuetuds de Barcelo-
N.º 144 na ditas de Santa
Cicilia.

Animo Rusto Cuent

o Disimulo Erru Fray

1 Cerroloja Humano Sy

RN Lue Inana Mio.

La practica de la esrr

en conho te en formar

repti damentelasletras

quarismas y ronos, & a

Armo Bustos

Armo Carrer Fray

Armo de la Humanidad

Armo de la Juana Maria

Armo de la practica de la escri-

Armo de la confesion y forma

Armo de la oracion y de los

Armo de la ymagen y de los

50. gratis de cada

DE LES
CONSUETUTS,
 DE LA CIUTAT DE BARCELONA, SO-
 bre les servituts de les Cases de
 honors, vulgarment dites
 den Sancta Cilia.

Ab Llicencia, en Barcelona.

En casa Joan Pau Martí, Estamper de la Ex-
 celentissima Ciutat, Any 1709.

EN nom de Deu sia. Aquestes son les Ordina-
 cions quel senyor Rey en Jaume de bona me-
 moria, ha fetes en la Ciutat de Barcelona, ab
 consell dels Promens de la Ciutat. E ab tots
 aquells Sabis qui en la sua Cort eren, à be, è
 à bon estament de la Ciutat: E á pau, é concordia de totes
 les gents qui son, è per tot temps aqui abitaràn. E aço
 fonch com los morabatins foren ordenats á totes les honors
 à pagar per cents, per quiscun morabatí, nou sous Barcelo-
 nesos.

PRimerament, tot hom pusque haver atans en paret pro-
 pia, ò comuna en paret, pres de son vehí de lonch, è
 de travès. Exceptada luernera, que qui aurà possehida per
 xxx. anys en sana pau, é sens contrast de aquell, è dels seus.

Item, que si la haurà possehida per xxx. anys, ò la haurà
 ab carta, é lo vehí li vol haver atans obrant que sen ha
 alunyat de la dita luerna, ò luernes, per quatre palms de
 destre en cayre.

Item, que nul hom no puxa carregar en paret, que son
 vehí haurà feta, si be lo sotol es mitger entro que hage pa-
 gat en tota aquella paret, ò parets, la meytat del preu que
 haurà costat, ò ab ell se sie avengut.

Item, que tot hom puxa girar ayguas pluvials en la car-
 rera.

Item, dehim, que tot hom puxa girar en la carrera hay-
 gues de seller: Mes que no sien en seller que sia taverna pu-
 blica, sino tant solament aquells qui han seller de lurs vinyes.

Encara que nul hom no pusque passar aygues per tramu-
 ge, ne per canons, ne per canals de teules, ne per canals de

alles en paret mitgera, menys de voluntat de son vehí.

Encara que nul hom no puxa encastar en paret mitgera canons de nenguna manera, per discorrer aygues belles, ni futzes, sens voluntat de son vehí, si donchs la hu de aquells no ni hage.

Encara que si ningun hom passarà aygues de ninguna ayguera pres de paret de son vehí, sia mitgera, ò propria de aquell que hage à fer una filada de pedra, è de morter entre la ayguera, è la paret, è fonament de aquella.

Encara que si nul hom haurà à dar passatge à aygua per menar á algunes honors, que hage à lexar espay, ò carrera de dos palms, è mitg de destra ultra lo rech, hon la dita aygua passarà aqui sia apres.

Encara nul hom puxa allegar possessió de xxx. anys, de cosa qui faça passatge en alberch, ò cases de son vehí en tapiés, ni en parets de rajola, ni de postat qui fassa postatge no guanye possessió.

Encara que nul hom pot haver vista sobre altri si habans no guarde en so del seu.

Encara que si dos vehins son iguals en terrat, que abdosos se hagen tancar mitgers, ab tal manera que passatge, ne vista no sia del hu al altre

Encara que si ningun vehí del altre haurà pres lo gruix de la paret qui ferà mitgera, è laltre vehí voldrà obrar, è a quella paret de rajola no li es fort, que la haurà à desfer, è á fer paret ledesma, è la rajola sia de aquell qui feta la haurà.

Encara nul hom no pot allegar possessió de ninguna vista que rebe de part del cel, ò part de son vehí, si donchs
luerna

luerna no es que hage possehida per xxx. anys.

Encara que vista de creueras de negun releix de tanca-
ment de taulada, ne de croeres fetes en rajola, nos pot alle-
gar possessiò.

Encara que nengun no pot allegar possessiò de torra per
rahò del atans que la costuma ha qui va de xij. palms des-
pay de no acostar al fostre subirà, si la torra del mur, nos
pot alegrar de la costuma. Per les altres torres dins la Ciu-
tat, é defora lo burch, si lo vehi vol pujar pus alt quel subi-
rà fostre de aquell se haurà de lunyar deu palms.

Encara que nenguna torra no pot haver aquest privilegi
de no acostarse x. palms, si be haurà murets, si la torra no
es en carrera publica al sobirà fostre.

Encara que nul hom qui hage pres lo tou de torra á tor-
ra del mur de la Ciutat, ò en aquella paret que haurà feta,
ò volrà fer vista, ò finestres, ò badador sobre sos vehins que
nos pot fer, perque nos pot alegrar del Privilegi que ha lo
mur de la Ciutat, ne les torres qui han vista, ò badador so-
bre los vehins qui son après del valicar, no es mur, ni es
torra.

Encara que si nul hom farà bassa pres paret de son vehi,
que hage à fer alambor de pedra, è de morter, de un palm
é mitg, tant alt com los fems, è laygua de la bassa pujaran.

Encara que negu no guany possessiò de luerna, que hau-
rà feta en buyals de tapios, per vista que non rebe de part
de son vehi.

Encara que nul hom no pot fermar telers de texir, de
nengun drap de lana, ni de li, ne canem, ne de cotò, en
paret qui sia migera ab son vehi, ans sen ha lunyar un

palm, perque lo colp no fira en la dita pare.^{on amul}

Encara que tot hom sia tengut de tancar se ab son vehi, en la alberch en tres tapies dalt, é lo sotol sia mitger de la terra.

Encara quis volrà tancar en hort ab son vehi, que li ha ajudar de dues tapies dalt, è lo sotol ques leu mitger, è no tengut de pagar, si donchs no romàn tancat.

Encara que se negun volrà regoneixer camp, ò vinya, que haurà comprar à mujades, que pach lo salari dels destradors, ò pertidors mig per mig, ço es lo venedor, è lo comprador, vj. sous per mujada, è si volrà fer migès mujades deuen donar iiij. sous per quiscuna mujada: E de dues mujades en sus entro al vespre, dos sous per menjar à quiscu dels destradors, ò pertidors, è si los fan anar destrat fora lo territori, quels hagen à donar cavalcadures.

Encara que si nul hom vol estimar honors, camps, ò vinyes, ò alberchs, ò censals, que hage à donar mil sous finch sous, é aquells qui les honors estimaràn deu sous.

Deuen saber que nul hom pot plantar arbres apres de son vehi, en camp, ne en vinya, ne en hort alber, ne falzer, ne ladoner, ne olivera, ne morer, ne algun arbre qui puig ultra tres destres dalt, sino luny de son vehi, é dins lo seu xij. palms de destre.

Encara que negu de aquests arbres no sien plantats espessos, ans hage de la un ha laltre de dos destres en sus, perço que no puxen tolre lo Sol à la honor de sen vehi.

Encara que tot altre arbre quis plant en hort, ò en vinya, ò en camp ques deu luyar de la honor de son vehi, tant que com engruxerà, quey hage vj. palms de destre cumplits,
sino

fino quel haurà arrencar, si per lo vehi nes request.

Encara que tot hom qui plantarà tires pres de son vehi, que sen hage alunyar tres palms de destre, é que la tira sia entriada espeffa.

Encara que son vehi de aquell qui haurà plantades les tires, ne hage à plantar semblantment que aquell haurà fet, si per ell ne ferà request, perço que nuls, ne altres besties no li gasten les sues tires que plantades haurà.

Encara que tot hom pot plantar arbres de diversos linatges, è vendre, è tallar albers, é nogueres, è ledoners en son hort, è en son camp, que no ha de damnar lo senyor per quiu tendrà, ne res donar del preu que haurà ab rael, ne menys de rael, si donchs lo senyor ab carta no se ha retengut. Encara que tota olivera que sia posada per xxx. anys, è jaurà sobre la honor de son vehi à plom, que de la faxuria, ò dret de la honor daquell qui demanarà envers lo cel à plom, tocaràn per vj. palms de destre aytant com puxe tocar les branques, ò rayls de olivera, que tot sen deya tallar.

Encara que si nul hom haurà alber, ò ledoner, ne noguera, ne res que faça escala à paret de son vehi, que reta escala, ò pujador, que sia arrencat, ò tallat tot, è quen sien tallades les branques, per lion hom se pogués posar, ó pujar.

Encara que si lo dit arbre haurà temps, que sia prescrit, pusque cases si facen ne tancadures de tapies que sia tallat.

Encara que nul hom farà hort apres paret de son vehi en alberch, ò en cases que hage à fer paret de un palm ab bon morter entre la paret, è lo hort, per tal que les parets no's consumen, en que sia pus alt que lort un palm.

Encara que si nul hom vol obrar apres del mur de la Ciutat,

rat,

tat, que sen hage alunyar del mur x. palms de destre, é de la torre xij. palms del single amunt.

Encara que ningun no pot haver atañç al mur de la Ciutat, sino ab paret burçega, entro al single da qui avant haurafen à lunyar de les torres xij. palms, è del mur x. palms.

Encara que nul hom pot destrenyer son vehi, en vinya, ne en camp de tancar ab tapies, sino en cases, ó en hort, quis rech: è que aquell romanga tancat.

Encara que tot hom pot haver atañç de lonch, è de traves en paret de son vehi, si be se es sua de aquell qui vehi ferà, è feta la haurà.

Encara que en paret propria ne comuna, nos deu carregar en tot, ne en partida, fins hage pagada la meytat, si be lo sotol es miger.

Encara que en paret propria, ni comuna, nos deu fer finestra, ni luerna envers la paret de son vehi, si donchs ab ell no era avengut ab carta.

Encara que si algu haurà focanyal de gotis sobre la honor del altre, è aquell remourà obrant, que hage perduda tota aquella servitut, que james no li pot tornar.

Encara que si negu ferà request de tancar ab son vehi que ha ametre la meytat del sotol de la terra, è si ell no romàn tancat axi com ell mateix qui ho requerrà, que no li es tengut de res à pagàr, entro que sia tancat, axi com aquell ferà salvant lo sotol de la terra quey deu metre la meytat, ço es à saber en hort.

Encara que en cases tro tres tapies dalt, he lo sotol sia miger.

Encara que si algu volrà fer bassa pres paret de son vehi,
faça

faça alembich de pedra, é de mortar de un palm è mig, é pus alt que la terra, ó fems, no ferà un palm.

Encara que ningú no pot fer finestra en paret pres de son vehi à canto, si altre ni haurà.

E si altri ni haurà, ques hage alunyar de aquella, è del canto vj. palms de destre.

Encara que per foch quis prena de una casa en altra, del dan quen scifira non sfa tengut lo hu al altre, car es cas fortuit.

Encara que lans de aygues de rieres, ne de torrent qui esclat en de la una honor en altra, que si dan lin esdevè, no li es tengut de esmena de aquell dan quen haurà sostengut, perço com es cas de accident que Deu dona.

Encara que per alberch, ò per terrat, ò per teulada, è per qualque paret qui caygue sobre cases, ò altres honors de altri, per gran dany quey do no sie tengut de esmena, si donchs no li havia protestat ab carta.

Encara es costuma que luerna deu haver de lonch de dos palms tro en tres, é deu haver de ample de la paret hon reb la lum, mig palm de destre, sino es dita luerna.

Encara que si algu haurà possehida luerna, ò luernes, é aquel de qui son les tancarà, ò les farà tancar, è puy les volrà obrir, que ha perduda tota la servitut, è possessiò, que jamés no la pot obrir.

Encara que en les honors qui son entre dos vehins, que los margens son de la honor sobirana.

Encara que si algun vehi serà pres la paret de son vehi, é lo hu de aquells haurà feta casa, ò cases, é en lort de son vehi haurà alguns arbres que facen escala per pujar, que los
hage

hage à tallar, que no pot allegar possessió.

Encara que tot hom pot fer pou pres la paret de son vehí, lunyantse dels fonaments dos palms de destre.

Encara que tot hom pot fer forn de olles, à coure, ò de gerres, pres la paret de son vehí, lunyantse de la paret tres palms de destre; è que faça en aquells tres palms altra paret.

Encara dehim que la riera seca qui no correrà tot lany, pot hom fer tanca en les honors, qui aqui afrontaràn, no estranyent lo dit passatge del aygua.

Encara que tot hom que aygua men riba paret de son vehí per regar algunes honors, degue fer de pedra, è de morter una fila alats de la paret, hon la aygua passarà, è pus alt que laygua, que aquent passarà per tal que las parets nos pusquen destrohit.

Encara que com dos vehíns, è mes seran en la Ciutat de Barcelona equals en terrats, ò en tauladas, que aquell qui primer pujarà obrant se hage à tancar, que badador sobre aquell, ó aquells no hage.

Encara que tot hom que vene cases, ò alberchs, degue dar, è mostrar qualque servitut aquell alberch soferra à son vehí, que la servitut sia cuberta, ò amagada, è que no la pusca hom veure. E si no denuncia, haurà estar à dita de aço que menys valega, per aquella servitut, à coneguda de persones espertes.

Encara que negu no pot allegar atanç de torre alguna, quel vehí sen hage alunyar, si la torra no es en carrera publica que hage merlets, è que sia en la Ciutat, ò en lo Burc, al sobirà sostre, è no als altres sostres, sino en lo sobirà.

Item, que negu no pot allegar possessió en paret propria,

ò comuna de finestra gran, ne poque, è semblant troch gan
pusque passar nul hom, é no altres sino es rajalera.

Item, que algu qui finestra haurà, no la pot obtenir per
prescripció, si donchs no la ha ab carta de son vehi, ans es
feta en frau de la altra part.

Encara declaran que luerna qui sia feta en Bujal de ta-
pies, no sie presa, ne obtenguda per luerna, ans ferá feta
en frau de son vehi, perque nos deu alegrar de la costuma.

Encara que si nul hom haurà luerna sobre son vehi, è pos-
sehida per xxx. anys, è per mes, è per sa voluntat la haurà
tancada, è puis per temps la volià obrir, que nou pot fer,
que ans per tota la servitut que ha haguda ne ha per temps,
sols que laltre pusque provar que la hage tancada.

Encara dehim que tot hom qui sia egual ab terrat, ab
dos vehins se han à tancar à comunes messions.

Encara que tot hom que sia pus alt en terrat que son ve-
hi, ques hage á tancar, é tant alt que vista no sobre ell, si
donchs abans no guarda en ço del seu.

Encara sapies, que cent rajoles deuen pujar de alt, è de
lonch aytant com basta una tapia de alt, é de lonch.

Item, sapies que cent pedres de fil pugen dalt, è de lonch
aytant com basta una tapia dalt, y de lonch.

Item, per estimació justa se compten tapies de pedre en
la ribera de la mar ix. sous per quiscunha tapia.

Item, per estimació en la ribera de la mar hon hom hage
aportar terra per fer tapies se pot comptar de tres tapies en
avall, tres sous per tapia, è de tres tapies en sus quatre
sous, pus la terra hage hom ha portar, é collar en alt.

LES ORDINACIONS D'ARBRES QUE DONEN,
ó donar puxen dan en terra de altri.

PRimerament, que si per ventura en la propietat de algu haurà Roures, Alzines, Albers, Noguers, Poys, è tots altres arbres que sien dits estranys: axi com Pins, exceptades Oliveres, que sino son luny de la propietat del altre xxx. peus, se hagen à tallar.

E si per ventura seràn luny mes de trenta peus, que aquell de qui seràn, los pusca tenir en sa propietat: Empero si serà algu allegat, que encara ja sia sien luny xxx. peus li donen, dan algu en tal cas, se hage ha veure quin dan es per dos prohomens, è lavors que sen avengue ab aquell aqui es dat lo dan, pero lo de qui es l'arbre no pot esser forçat de tallar lo pus sia luny xxx. peus, segons dit es.

De les Oliveres, è dels arbres de manjar, exceptada Figuera, perque es arbre dolç, que sia luny de la propietat del altre x. peus. Declarat empero que si los dits arbres seràn en frontera de aygua, no si don sino un peu.

L A U S D E O.

Fumo Busto Cuento
 Disimulo Cerrn Fraz
 Cerrd loja Humano Sey
 RA Lue Juana Mia
 La practica da escri-
 turas y si te en formar
 repeti damente la de tras
 1 guar y mas y ronos, Ca

